

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי-אגודת חב"ד – המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונב

יש חדש

בעז"ה ננצח

צעירי חב"ד פועלים ברחבי הארץ לעידוד הרוח ולהתחזקות רוחנית, בסממה בעז"ה ננצח. אלפי פעילים יוצאים להניח תפילין עם יהודים, ולחזק את תושבי הדרום והחיילים. עלוני הסבר ובהם פרקי תהילים ותפילות מחולקים במאות אלפי עותקים. מתקיימים ביקורים אצל כל הפצועים, ומופצת רשימה של כל הפצועים הזקוקים לרפואה (אפשר להורידה מאתר צעירי חב"ד).

סיומים בגלי האתר

ברשתות הרדיו מורשת, קול חי, קול ברמה וגלי ישראל משודרים בימים האלה סיומי מסכת, על-פי המנהג החסידי להוסיף שמחה של מצווה בדרך המותרת בתשעת הימים. ברשת ב של קול ישראל יהיה אי"ה סיום במוצאי שבת, בתכנית 'מלווה מלכה', אחר חצות הלילה. גם בתשעה באב עצמו יהיו סיומי מסכת, על מסכת מועד קטן, סיומה עוסק בענייני אבלות ולכן הוא מותר בלימוד ביום הצום.

מועד חדש לכינוס הנשים

הכינוס השנתי של נשי ובנות חב"ד, שנדחה בעקבות הלחימה ברצועת עזה, יהיה אי"ה ביום שלישי ט"ז במנחם-אב (12 באוגוסט), בבנייני האומה בירושלים. הכינוס יתקיים בשני מחזורים, כינוס בוקר וכינוס צהריים, בסימן: "הרמוניה – ארמון יה". פרטים במוקד 03-5111791.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
7:54	8:35	7:49	7:36
8:57	9:39	8:43	8:35

פרקי אבות: פרק ג

315 בתי-חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 6084000
טל' 729-72-2770100 • פקס 729-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

חשיבה של כאן ועכשיו

החיילים מחרפים את נפשם כדי שהאיום הזה יוסר מעלינו אחת ולתמיד ולא כדי לקנות שקט לעוד שנה-שנתיים

שר הביטחון מניח תפילין בעצם ימי המערכה (צילום: שלום לביא)

היינו מוסיפים לדבר על ה'הרתעה' המוצלחת של מבצע 'עמוד ענן', ובינתיים היה החמאס משלים את היערכותו לסדרת הפיגועים המפלצתיים שתכנן באמצעות רשת המנהרות. אלא שמן השמים ריחמו עלינו ואילצו אותנו לצאת למערכה כדי להשמיד את האיום הזה.

אבל עכשיו, אחרי שאנחנו כבר משלמים מחיר דמים יקר כל-כך, אסור לעצור באמצע. החיילים מחרפים את נפשם כדי שהאיום הזה יוסר מעלינו אחת ולתמיד ולא כדי לקנות שקט לעוד שנה-שנתיים, ואז יצטרכו שוב להיכנס פנימה ולהקיז דם, בתנאים קשים בהרבה.

עומק הגלותיות

אי-אפשר להבין איך הממשלה מדברת שוב על 'הסכמים' ועל 'פירוח'. ראינו מה ערכו של ה'פירוח' בדרום לבנון. זה מגוחך כל-כך, עד שאפילו אי-אפשר להגדיר זאת זריית חול בעיני הציבור. יש דרך אחת ויחידה להבטיח פירוח – שאנחנו כמו ידנינו נשגיח שלא יהיה להם נשק כזה, על-פי המתכונת שנוצרה ביהודה ושומרון אחרי מבצע 'חומת מגן'.

בימים האלה אנו אבלים על חורבן בית המקדש ועל הגלות, ולמרבה הצער מתברר כי הגלותיות טמונה עמוק-עמוק בנפשם של מקבלי ההחלטות. מעליב לראות איך הם מתנצלים לפני העולם על עצם זכות ההגנה העצמית, ועד כמה הם מוכנים לסכן חיילים ואזרחים רק כדי למצוא חן בעיני אותו עולם צבוע. זו הגלות הקשה מכול, הממחישה עד כמה אנו זקוקים לגאולה.

מערכה ברצועת עזה מתנהלת רשמית על-ידי ראש הממשלה, שר הביטחון והקבינט, אבל עינינו הרואות שההחלטות האמיתיות נכפות עליהם מן השמים. הלחימה הזאת מתחילתה לא החלה ביוזמתם, אף שידעו על קיומם של מנהרות התופת ושל הטילים ארוכי הטווח. גם המעבר לשלבים מתקדמים יותר בכניסה לתוך הרצועה הוכתב מכוון האירועים ולא בתכנון קר מראש.

המלחמה הזאת רוויה ניסים אדירים. מערכת 'כיפת ברזל' אינה יכולה לירט את כל הטילים המשוגרים לעבר ערי ישראל, ומקצתם מגיעים ליעדם, אך בנס אין נפגעים. שוב ושוב אנו שומעים את הכתבים ואת אנשי כוחות הביטחון מדברים בהשתאות על ניסים גלויים. התקשורת הזרה מצטטת את המחבלים מתבטאים בתסכול על "האלוקים של היהודים שמזיז את הטילים".

לשאל עכשיו

עכשיו, כשמתברר גודל האיום הטמון במנהרות ההתקפיות, מתחילות להישאל השאלות איך הנחנו למערך הזה להיחפר מתחת לאפנו. אבל זו היתממות, שכן כל צורת החשיבה שהתפתחה אצלנו היא של כאן ועכשיו. חוגגים על המדשאות את הסכם אוסלו ואין חושבים מה יהיה מחר. יוצאים מדרום לבנון ומתעלמים ממפלצת הטרור שתצמח שם. עושים 'התנתקות' ואוטמים אוזניים מכל ההתרעות על הצפוי לאחריה.

אך למה ללכת רחוק. כל מי שהתעוררו פתאום לנוכח תעשיית המנהרות, שותקים אל מול המצבור האדיר של טילים מסוכנים שנגר נגדנו בלבנון. מדוע אין איש מצייץ על ההפרה הבוטה של החלטת האו"ם 1701, המטילה אמברגו על העברת נשק לחזבאללה? מפעם לפעם מתפרסמים דיווחים על מספר הטילים שבידי הארגון, על שדרוג יכולותיהם ועל עוד אמצעים שברשותו, וברור לכול כי העימות עמו בוא יבוא – אבל בינתיים יש 'שקט', ואיש אינו פוצה פה.

אילולא חטיפתם ורציחתם של שלושת הנערים

מהבטחה לראייה

ובכך מתברר שלא עליהם חלה ההבטחה 'גר יהיה זרעך', ומכאן שגם הבטחת הארץ לזרעו של אברהם אינה מכוונת אליהם.

ירושא מתוך ביטחון

שיאה של הבטחת משה נמצא בהמשך פירוש רש"י: "אילו לא שלחו מרגלים, לא היו צריכים לכלי זיין". אילו לא שלחו את המרגלים היה מתייחר אפילו הצורך בכלי נשק.

הכניסה לארץ ישראל נועדה להיות מלכתחילה על-טבעית, בלי צורך בכלי מלחמה, אלא שבני ישראל בחרו בדרך הטבעית ושלחו את המרגלים, ולכן נאלצו לעשות פעולה טבעית כדי לכבוש את הארץ. אך גם כיום, עצם הידיעה שהקב"ה נותן את הארץ מפיחה ביטחון בבני ישראל לרשת אותה מתוך ביטחון גמור, עד ש"אינכם צריכים למלחמה", והאויב נמלט מעצמו מרוב יראה ופחד.

(התוועדות תשמ"ב, כרך ד, עמ' 1957)

אמרת השבוע

אור יקרות

שבת חזון הייתה יקרה מאוד בעיני רבי אברהם יעקב מסדיגורה. שאלוהו לפשר הדבר, והוא הסביר:

"משל למה הדבר דומה, לאדם השרוי בחדר חשוך ואפל, ופתאום הכניסו אל החדר נר דולק. ברור שהאדם ישמח מאוד על הנר, המפיץ את אורו בחדר האפל.

"כך ימי בין המצרים הם בבחינת חדר אפל וחשוך, ובמיוחד תשעת הימים שבין ראש-חודש אב לתשעה באב. והנה באה השבת, ומביאה את אורה הזך והטהור. ודאי שעלינו לייקר אור יקרות זה!"

פתגם חסידי

"לו היינו מאמינים באמת ובתמים בביאת המשיח ובגאולה הקרובה, לא היינו מחזיקים את ה'קיונות' בביתנו מתשעה באב זה לתשעה באב הבא" (רבי מרדכי מלכוויץ)

ר'שמועה'. בני ישראל שמעו על הבטחת הקב"ה לאברהם, אך זו הייתה שמועה בלבד. לאחר מכן, כאשר אמרו בשירת הים "תבאמו ותטעמו בהר נחלתך", שזו רמיזה לכניסה לארץ, כבר שיערו שכך יקרה, כשם שהתקיימה ההבטחה על יציאת מצרים. אולם עתה, לאחר שסיחון ועוג הוכו ונוצחו והחל כיבוש הארץ בפועל, ההבטחה קיבלה אישוש ממשי יותר - "בעיניכם אתם רואים".

אין מערערים

רש"י מוסיף עוד ומפרש את המילים "בואו ורשו" ואומר: "אין מערער בדבר, ואינכם צריכים למלחמה". הכוונה לערעור שעלולים לטעון בני עשיו, באומרם שגם הם בניו של אברהם, ולכן זכותם לרשת את הארץ.

מבטיח משה: "אין מערער", שכן בני ישראל יזכירו לבני אדם "אחים אנחנו, בני אברהם שנאמר לו 'גר יהיה זרעך', ועל שנינו היה אותו החוב לפרעו... פירש אביכם מעל אבינו מפני השטר חוב המוטל עליהם, והטילו על יעקב". בני עשיו לא השתעבדו במצרים,

בתחילת ספר דברים אומר משה רבנו לבני ישראל, העומדים לקראת הכניסה לארץ: "ראה נתתי לפניכם את הארץ, באו ורשו את הארץ אשר נשבע ה' לאבותיכם, לאברהם ליצחק וליעקב, לתת להם ולזרעם אחריהם".

מה החידוש בדברים האלה? הלוא כבר בספר בראשית מופיעה ההבטחה "לזרעה נתתי את הארץ הזאת", ושם רש"י מפרש: "הבטחתו של הקב"ה, כאילו היא עשויה". איזו בשורה חדשה יש עכשיו בדבריו של משה?

אומד ושמועה

המפתח להבנת הדברים מצוי בפירוש רש"י בפרשתנו, המבאר את משמעות המילים "ראה נתתי": "בעיניכם אתם רואים. איני אומר לכם מאומד ומשמועה". עד עתה לא ראו בני ישראל את הארץ כמו עיניהם, ולכן סמכו על דבריו של משה, ואילו כאן השקיפו בני ישראל על הארץ המובטחת וראו אותה בעיניהם.

את ההבטחות הקודמות מגדיר רש"י 'אומד'

מן המעיין

תשעה באב | מאת הרב אליעזר ברוך

מיעוט האבל

"משנכנס אב ממעטין בשמחה" (תענית ד,ו). את האבלות של חודש אב "ממעטין בשמחה" - על ידי שמחה באים לגאולה.

(רבי חיים מצאנז)

עוף לכפרות

רבי לוייצחק מברדיצ'ב הלך פעם אחת בתשעה באב להתרים יהודים לדבר מצווה. הוא נכנס לביתו של עשיר אחד, ומצאהו מסב אל השולחן עם בני ביתו ואוכל עוף. אמר לו רבי לוייצחק: "אם אתה אוכל את התרנגול עכשיו, מניין תהיה לך 'כפרה' בערב יום הכיפורים?"

אבדן הזכות למקדש

"מקדש שני מפני מה חרב? מפני שנאת חנם" (יומא ט). מעלתו של בית-המקדש השני הייתה בהיותו המאחד והמלכד את ישראל. אולם כאשר נוצרה שנאת חנם, שנחלק ליבם, לא היו ראויים למקדש, שהוא סמל לאחדות ישראל.

(המהר"ל מפראג)

הדמעות נוזלות

"בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה" (איכה א,ב). "בלילה" - לילה של מרגלים בתשעה באב גרמה להם (מדרש רבה). הדמעות שהזילו בני ישראל לאחר דיבת המרגלים, כשלא רצו להיכנס

לארץ ישראל, אותן דמעות עצמן עדיין נוזלות עכשיו על לחייה; עדיין אין חזקים אצלה כראוי הרצון והאהבה לארצנו הקדושה.

(רבי יעקב מליסה)

גלות אמיתית

"גלתה יהודה מעוני" (איכה א,ג). בני אומות העולם אינם גולים? אלא הללו אף-על-פי שגולים אין גלותם גלות, שכן הם אוכלים מפיתם של שכניהם ושותים מיינם; אבל ישראל שאין אוכלים מפיתם של הגויים ואינם שותים מיינם, גלותם גלות.

(מדרש רבה)

איסור זמני

"חטא חטאה ירושלים, על כן לנידה היתה" (איכה א,ח). העונש שהוטל על ירושלים בשל חטאה אינו כ'איסור עריות', שהוא איסור עולם, אלא הוא כאיסורה של נידה, שאינו אלא זמני.

(רבי יוסף-שאל נתנזון)

תכלית הגלות

ימי בין המצרים הם שלושה שבועות, מספר המורה על קביעות וחזקה. רמז יש כאן, שהכוונה הפנימית של החורבן והגלות היא המעלה והיתרון של בית המקדש השלישי, וזו ירידה לצורך עלייה.

(הרבי מליובאוויטש)

סימן משמים

המערכה ברצועת עזה מחזירה את דליה עמנואלוף, תושבת גבעת זאב, לאותו לילה בלתי־נשכח, מוצאי שבת, ז' בטבת תשס"ט.

באותו לילה נכנס צה"ל לרצועת עזה, במבצע 'עופרת יצוקה'. בקרבות עם המחבלים בשכונת ג'בליה נפל סמל דביר עמנואלוף, בן 22, בנה של דליה, והיה לחלל הראשון של אותו מבצע, השם 'יקום דמו'.

סיפורו האישי הרטיט את הלבבות. הוא התייתם מאביו כשתיים קודם לכן, ובכז'זאת התעקש לחום עם חבריו. בשיחת הטלפון האחרונה שלו עם אימו, ביום שישי, הבטיח לשלוח מסרון קודם הכניסה לרצועת עזה. במוצאי השבת, בשעה 9:59, הגיע המסרון: "לאמא, שהכי יקרה לי בעולם", כתב דביר, "אני שומר על עצמי. תשמרו על עצמכם. מחזירים את הכבוד לעם ישראל!".

במהלך המערכה הנוכחית קיבלה דליה תזכורת מצמררת לנפילתו של דביר. זה היה בהלווייתו של סרן צביקה קפלן הי"ד. צביקה שירת בשעתו עם דביר. בדברי ההספד אמרה אלמנתו: "כליכך אהבת את דביר עמנואלוף, ואימצת את המילים שאמר: 'מחזירים את הכבוד לעם ישראל'".

בשבת זו, ו' במנחם־אב, יחול יום ההולדת של דביר, ודליה חולקת איתנו את הסיפור המרגש שאירע לה ביום ההולדת הראשון של דביר אחרי נפילתו:

"בו' באב תשס"ט עלינו לקברו של דביר, בהר הרצל בירושלים. מלבד בני המשפחה באו רבים מחבריו של דביר. זה היה יום הולדת עצוב, וכשהסתיים – שבת הביתה לבדי. אני מתכוונת ל'לבד' במובן הפיזי והרוחני כאחד. פיזית – שבת לבית ריק. החדר של דביר ריק; בעלי ז"ל נפטר שנתיים ועשרה חודשים לפני נפילת דביר, ובנותי לא היו בבית. גם רוחנית הבית היה ריק וכאוב.

"מתוך הכאב והריק הזה פניתי לפתע אל הקב"ה ושאלתי אם זו מציאות או סיוט. במשך חצי שנה, מאז נפילתו של דביר, לא מצאתי עצמי פונה אל הקב"ה. הייתי שרויה בסערה רגשית, וחשתי קושי לפנות אליו. אולם פתאום, לנוכח הריקנות הצורחת מקירות הבית, התפילה התפרצה

ממני. אמרתי לקב"ה: תן לי סימן, משום שאני שרויה במצב רע כליכך שאינו יכול להיות מציאות..."

"אני מסיימת את התפילה האישית וממשיכה את שגרת היום. חולפים שבועיים. יום אחד בתי מבקשת ממני לצאת עמה למתחם חצות

היוצר בירושלים, שבו התקיימה פעילות חווייתית. הסכמתי ויצאנו לירושלים.

"הגענו למקום והתיישבנו על ספסל. לפתע אני חשה נגיעה קלה בכתפי. אני מסתובבת לאחור ורואה מולי פעוט בן שנתיים, חיוך גדול על פניו

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

חורבן לצורך בניין

השבת הזאת נקראת שבת חזון. היא נקראת כך על שם ההפטרה 'חזון ישעיהו', העוסקת בנבואת החורבן, אולם ידועה אמרתו של רבי לוי־יצחק מברדיצ'ב, שהשבת נקראת חזון (מלשון מחזה), מפני שבה מראים לכל יהודי את בית־המקדש השלישי מרחוק. מכאן שהמילה 'חזון' רומזת הן לחורבן הן לגאולה.

דבר דומה מופיע במאמר המדרש (ילקוט שמעוני רמז רנט): 'עלה אריה (הוא נבוכדנצר) במזל אריה (בחודש אב) והחריב אריאל (בית־המקדש), על־מנת שיבוא אריה (הוא הקב"ה) ויבנה אריאל'. גם כאן רואים שהחורבן והגאולה מכונים באותו כינוי – 'אריה'.

תכלית ההרס

ההסבר יובן בהקדמת שאלה עקרונית על עצם החורבן. על הפסוק "מגיד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו לישראל", חז"ל אומרים שהקב"ה מקיים כביכול את המצוות שהוא מצווה את עם ישראל. אם־כן, איך היה רשאי להחריב את בית־המקדש, והלא לאו מפורש בתורה הוא "שלא לאבד בית המקדש או בתי־כנסיות!?"

אי־אפשר להסתפק בהסבר שחורבן הבית בא בבחינת עונש לעם ישראל. וכי העובדה שבני ישראל איבדו את זכותם לבית־המקדש יש בה צידוק לעבור על איסור מפורש בתורה? הקב"ה היה יכול לגנוז את בית־המקדש, כשם שגנוז את המשכן, ולא להחריבו.

ההיתר היחיד להרוס בית־כנסת הוא "אם עושה על־מנת לבנות" – כאשר ההריסה היא כדי לבנות באותו מקום בית־כנסת גדול ומפואר יותר. נמצאנו אומרים, שגם חורבן בית־המקדש נכלל בסוג זה של "סותר על־מנת לבנות". הקב"ה רצה לבנות את בית־המקדש השלישי, שהוא "בניינא דקוב"ה" (בניינו של הקב"ה), בניין נצחי העומד לעד, ולכן נאלץ להחריב את בית־המקדש.

כל עניינו של החורבן אפוא אינו אלא בניין. החורבן הוא תיקון, שמביא לידי בניינו של הבית השלישי. לכן יש בחורבן הבית שני מוטיבים מקבילים: מצד אחד – צער ואבל על החורבן עצמו, ומצד שני – תקווה וציפייה לבית השלישי.

רגע החורבן

וכך נאמר במדרש, שברגע החורבן "נולד מושיען של ישראל", שכן זו כל הכוונה העמוקה והפנימית שבחורבן – להביא את הבניין של הבית השלישי ואת הגאולה עלידי משיח־צדקנו, ומיד ברגע החורבן מתחילה להיבנות הגאולה. לכן הגלות והגאולה מכונות בכינויים זהים ('חזון' ו'אריה', כנ"ל) – כי בעומק הדברים החורבן הוא חלק מהבניין והגלות חלק מהגאולה.

כך עולה גם מסיפור המדרש (פתיחתא דאיכה רבה ט), שכשנכנסו האויבים לקודש־הקודשים ראו את הכרובים שעל הארון, ופניהם איש אל אחיו. מצב זה של עמידת הכרובים ("פניהם איש אל אחיו") רומז, על־פי הגמרא, לשעה "שישראל עושין רצונו של מקום". ונשאלת השאלה: הלאו שעת החורבן הייתה לכאורה ההפך משעת רצון, ולמה עמדו אז הכרובים ופניהם איש אל אחיו!?

אלא שזה התוכן הפנימי שבחורבן ובגלות: מבחינה חיזונית – קרו אז צרות נוראות והיה הסתר־פנים איום. אך מאחר שהקב"ה הוא תכלית הטוב והחסד, לא ייתכן שיצא ממנו רע. עלינו לומר, שבתוך הסתר־פנים זה מוסתר טוב נפלא וגאצל – בתוך הגלות נרקמת הגאולה, שהיא גילוי אור חדש לגמרי.

עמידת הכרובים בשעת החורבן ממחישה את פנימיות הדברים: אין זה עונש וחיון־אף בלבד, אלא יש כאן ביטוי לאהבתו העצומה של ה' לעמו, ועל־ידי החורבן הוא מכין את אור הגאולה. דווקא עלידי הגלות נבנית הגאולה האמיתית והשלמה, שתתגלה תיכף ומיד ממש.

ותלתלי זהב על ראשו, עיניו בורקות והוא נראה לי כמלאך משמים.

"שלום', אני אומרת לו, 'איך קוראים לך?'

"אשל', עונה לי הפעוט.

"תרצה לשחק איתי?', אני שואלת אותו, והוא עונה בחיוב. הוצאתי מתיקי בלון כחול ונתתי לו. הוקסמתי מהילד בעל החיוך המלאכי, והצעתי לו לשבת לידי. אשל נענה, ובשלב מסוים פנה אליו אביו ואמר: 'אשל, אולי תבוא לשבת לידי ולידי דביר?'"

"אני שומעת את השם 'דביר' וחשה סקרנות. אני מסתובבת לאחור כדי לראות למי קוראים דביר, ורואה את האב אוהז בידי תינוק. 'בן כמה התינוק?', אני שואלת אותו, והוא עונה, 'בן חצי שנה'.

"אני מתנצלת על ההתעניינות ומוסיפה ושואלת אם דביר נולד לפני או אחרי מבצע 'עופרת יצוקה'.

'אחרי המבצע', משיב האב.

"ומדוע קראתם לו דביר?', אני שואלת בהתרגשות כבושה, והאב עונה: 'כי שמו של החלל הראשון במבצע 'עופרת יצוקה' היה דביר, וסיפורו נגע לליבנו עד שהחלטנו לתת לילד את שמו'.

"אני לא מאמינה למשמע אוזניי. כעת תורי להפתיע את ההורים ולומר להם: 'אני אימו של דביר, דביר עמנואלוף, שהיה ההרוג הראשון ב'עופרת יצוקה'."

"היינו נרגשים מאוד. אימו של דביר התינוק, שירי, סיפרה לי כמה התאמצו להשיג את פרטיי ולספר לי על התינוק שנקרא על שם דביר, אולם לא הצליחו לאתר את מספר הטלפון שלי.

"אני אומרת להם: 'הנה, הגעת אליכם', והאישה הצעירה, שעד לפני כמה רגעים לא הכרתי אותה כלל, משיבה לי: 'זה דביר ששלח לכם חיבוק גדול'.

"הדקות חלפו. החלה הופעת זמר, ואז פתאום כאילו הבזק אור מאיר בתודעתי. הסימן, הסימן שביקשתי מהקב"ה – הגיע! אני מרגישה חוויה רגשית עזה שמטלטלת את כולי. אינני מסוגלת להוסיף לשבת על מקומי. 'נלך הביתה?', אני שואלת את בתי, והיא מהנהנת בחיוב. רק בבית עיכלתי את עוצמת הרגע.

"למחרת בבוקר קיבלתי הודעה משירי, אימו של דביר התינוק: 'אין לי ספק שאצבע אלוקים בדבר!'. הסכמתי בכל לב..."

להחיות את המקדש

הראשונות שלי תיארה את כל התקופה שקדמה לחורבן הבית באמצעות מונחי קרב של ימינו. תיארת את תפקידי הלוחמים, הוצאתי מפות, הצגתי נתונים, הבאתי עדויות מהשטח. כל הנושא נהפך לדבר חי".

תגליות בהרצאות

בהרצאותיו הוא משלב גם את התגליות שנחשפו בעת האחרונה: "כידוע, הוואקף ביצע חפירות בהר הבית וזרק כמויות אדירות של עפר, שבתוכו נתגלו ממצאים היסטוריים נדירים על תקופת המקדש. בין השאר נמצאה עדות ארכאולוגית על עבודת הקרבנות. כשאתה מציג דבר כזה בהרצאה, אפילו מי שסבורים כי בית המקדש הוא פנטזיה - משנים את דעתם לגמרי".

בר'כוכבא מספר על תגובה מרגשת במיוחד שחוזה בסוף הרצאה שהעביר בעת האחרונה. "בא אליי אדם מבוגר ובעיניים דומעות אמר לי: 'גרשון, אני מוכרח לומר לך שפעמיים בכל חיי בכיתי. פעם ראשונה לאחר שאבי נפטר, ופעם שנייה עכשיו, במהלך ההרצאה. הצלחת לחבר אותי לבית המקדש, וכשהגעת לתיאור החורבן - ליבי נשבר. הרגשתי את האובדן".

להתחבר לגעגוע

בימים האלה השיק בר'כוכבא ספר חדש - 'מקדש בלהבות, סיפור הקרב האחרון'. "מטרת הספר,

אירועי הימים האלה היו פתיחה מתאימה להרצאתו של הד"ר גרשון בר-כוכבא. "קרוב לחמש-עשרה שנה שירת בצה"ל", הוא פתח. "שימשתי סגן-אלוף וראש מטה חטיבת שריון. בני משרת כרגע עמוק-עמוק בתוך שכונת סג'עיה שברצועת עזה".

הקהל נדלק ובר'כוכבא המשיך: "האם אני מודאג? אני גאה שבני שותף למאמץ המלחמתי נגד הרוע. אחרי שבוע שלא שמעתי ממנו, הרים אלינו טלפון לפני כניסת השבת. הבן סיפר שהיו להם היתקלויות עם מחבלים. העברתי לו נשיקה בטלפון ואיחלתי לו ולחבריו שבת שלום".

החשיבה משתנה

מהמקום האקטואלי הזה עבר בר'כוכבא לרתק את הקהל במשך שעה וחצי על קרב אחר, שהתרחש לפני כאלפיים שנים. לא פלא שהקהל הביע עניין רב והתגובות היו בנוסח "כל צורת החשיבה שלנו השתנתה".

בר'כוכבא, תושב שכונת אברהם אבינו בחברון, היסטוריון צבאי המתמחה בחקר הצבא הרומי, החל להתעניין בהיסטוריה כבר במהלך לימודיו בתיכון. "כשקראתי לראשונה את תולדות מלחמות היהודים נגד הרומאים - רותקתי. במרוצת הזמן התחלתי להתעניין עוד ועוד בנושא".

ניסיונו הצבאי סייע לו בבניית תכנית ייחודית, שבה הוא משתמש עד היום. "אחת ההרצאות

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

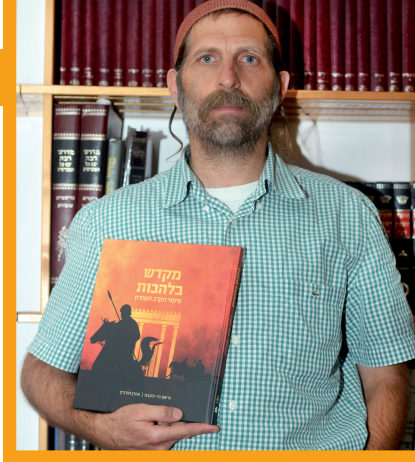
מילה בערב תשעה באב

שאלה: כיצד נוהגים בעריכת ברית מילה בערב תשעה באב?

תשובה: לכל הדעות מותר לבעלי הברית - המוהל, הסנדק והורי הרך הנימול - ליטול ציפורניים לכבוד הברית, אך לדעת רוב הפוסקים אין להתיר להם להסתפר ביום הברית, וגם לא לפניו. הספרדים, שאוסרים תספורת רק בשבוע שחל בו תשעה באב - יכולים להסתפר בשבוע הקודם.

בעלי הברית וגם הסבים ילבשו בגדי שבת. עדיף ללבוש בגדים שכבר נלבשו, ולא שאחרי כביסה. ויש מקילים אפילו לשאר קרובים ללבוש את הבגדים שהיו לובשים אם הברית הייתה במועד אחר.

שירה מותרת בפה בלבד, בלי כליזמר (קהילות

בר'כוכבא והספר החדש. ייבנה המקדש

לגרום לכל יהודי לדעת ולהבין מה בדיוק קרה, להרגיש ולהתחבר לחורבן ולהתגעגע לבניין בית המקדש", הוא מסביר. "בספר, שבו נעזרתי רבות באהרון הורביץ, אני מציג תמונה מפורטת של מהלכי המצור הרומי על ירושלים עד לפריצה אל תוך חומות העיר ושרפת המקדש. האירועים המתוארים בספר מומחשים עליידי שחזור חדש ומפורט של ירושלים בתפארתה בימי הבית השני. הספר מביא תיאור מקיף מהמהלכים הצבאיים של היהודים והרומאים, וזה חשוב גם להבנת המציאות בימינו וכדי שיהיה לנו עתיד טוב יותר".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים

368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

יש מה לספר!

כך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע'

63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

